

Ginkgo biloba (miłorząb dwuklapowy)

rodzina Ginkgoaceae,

gromada Gymnospermae (nagozalążkowe)

Pochodzi z Chin, Japonii. Jest to gatunek endemiczny i reliktowy występujący na stanowiskach naturalnych wyłącznie w południowo-wschodniej części Chin. W XI wieku został rozpowszechniony po innych prowincjach Chin oraz w Japonii jako drzewo owocowe, a potem jako drzewo ozdobne w innych rejonach świata. W Polsce jest to gatunek dość często spotykany w parkach i ogrodach. Najstarsze osobniki na terenie Polski mają ponad 100 lat.

Drzewo do wysokości 40 m, o luźnej koronie. Korona młodych okazów jest wąskocylindryczna, a u starszych wąskostożkowa. Pień prosty, "strzałowaty", u starszych egzemplarzy korowina głęboko spękana. Gałęzie osadzone na pniu prostopadle. Liście długoogonkowe, szerokowachlarzowate, znajdujące się na krótkopędach, są gęsto skupione po 3-5, a na długopędach skrętoległe. Blaszka jest skórzasta, twarda, o unerwieniu równoległym, rozgałęziającym się dychotomicznie. Jesienią liście przebarwiają się na kolor jaskrawożółty, a następnie opadają.

Roślina dwupienna, kwiaty męskie są zebrane w zwisające kotki, zaś żeńskie umieszczone są na długich szypułkach (mają 2 zalążki), wiatropylne. Zazwyczaj rozwija się tylko jeden zalążek kwiatu żeńskiego. Owoc jest żółty, na długiej szypułce, otoczony mięsistą osnówką i przypomina śliwkę o średnicy około 2,5 cm do 3 cm. Przejrzasty cuchnie. Nasienie jest pestkowate z twardą okrywą. Inne nazwy chińskie to „łapa kaczkki, srebrny owoc oraz drzewo dziadka i wnuka”. Jest to jedyny żyjący przedstawiciel grupy nagozalążkowych o blaszkowatych liściach, który jest pozostałością licznej wiele milionów lat temu żyjącej grupy roślin. Wygląda prawie tak samo jak jego krewniacy sprzed 100 milionów lat i uznawane jest przez botaników za "żywą skamielinę".

Uznawane za święte drzewo Japonii i Chin, od najdawniejszych czasów, wykorzystywane w medycynie (między innymi jako afrodyzjak z niedojrzałych owoców). W Chinach uprawiane jest jako drzewo owocowe, lecz spożywane są nie owoce, lecz jądro nasion, które jest chińskim przysmakiem. Miłorząb dożywa nawet 2 tysięcy lat - najstarszy okaz w Europie znajduje się w Ogrodzie Botanicznym w Utrechcie. Obecnie we Francji i Stanach Zjednoczonych rosną dziesiątki milionów tych roślin w związku z medycznymi zastosowaniami ekstraktów z liści. Miłorząb jest bardzo odporny na mróz.